

רל.

ת ר ו ט ו ק ו ל מ ס' 23

מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט  
שהתקיימה ביום ד', י"ב באייר תשי"ב - 7.5.52 בשעה 08.45.

- הסתמפו:
- מ. אונא - היו"ר
  - ב. אזניה
  - ע. אסף
  - י. בדר
  - י. בר-יהודה
  - ד. בר-רב-האי
  - י. הררי
  - ז. ורהפטיג
  - נ. חת
  - י. כסה
  - ע. מימון
  - י. קליבנוב
  - א. תבורי.

- נעדרו:
- ע. איכילוב
  - א. ברמן
  - א. דויטש
  - ק. לוז
  - ח. לנדאו
  - י. סמילנסקי
  - מ. קסים
  - ח. רובין
  - י. שפירא

- טוזמניה:
- ה' גלס - מסרד המספטים
  - ה' שלז - מסרד המספטים
  - ה' ויינס - מסרד המספטים.

- סדר-היום:
1. חוק לתיקון פקודת סדרי השלטון והמשפט (תיקון מס' 3);
  2. ועדת המסנה לחוקי-היסוד;
  3. חוק לניהול מוסדות ציבוריים.

אני פותח את הישיבה.

היו"ר מ. אונא:

אני מבקש להתחיל בסעיף ה' של סדר-היום:  
ועדת המסנה לחוקה.

י. הררי:

אני מציע סעיף ה' יהיה השני בסדר-היום, כדי  
שהיה מספר יותר גדול של חברים.

י. בר-יהודה:

איננו יכולים להתחיל בסעיף א' - חוק לניהול  
מוסדות ציבוריים - מכיון שיו"ר ועדת המסנה

היו"ר מ. אונא:

מסיפלה בחוק זה איננו עדיין.

1. חוק לתיקון פקודת סדרי השלטון והמשפט (תיקון מס' 3).

ה"ר ט. אונג:

לפני הפגרה פנינו אל ועדת הכנסת בשאלה אם במספר הצעות שהוכנסו בחוק זה אין מסוים חידוש. קיבלנו תשובה ועדת הכנסת, שאין בהצעות אלה נושא חדש. היו ארבע הצעות: הצעת קליבנוב שהפעולה הזאת תיעשה באיסור הכנסת הצעת בר-יהודה שהפעולה הזאת תיעשה באיסור ועדת החוקה, חוק ומשפט; הצעת חת הנוסח החדש יכנס לתוקפו כעבור שנה חדשים, אם בינתיים לא יבוא על כך ערעור בכנסת; והצעת חבר הכנסת הררי שבמקרה של ספק, הנוסח העברי הקודם יהיה הקובע. היועץ המשפטי הביע את דעתו שאם ירצו להכניס תיקון כזה, הררי הצעתו של סר חת היא המתקבלת על הדעת.

י. בר-יהודה:

לפי הצעתי אם תיעשה רק קומפילציה טכנית, לא יהיה צורך להביא את הובר לאישורה של ועדת החוקה, חוק ומשפט. אבל אם תוך כדי כך יסנו גם את הנוסח העברי, זוהי תחיקה חדשה והיא זקוקה לפחות לאיסור.

ב. חת:

לפי הצעתי יפורסם הנוסח החדש, ואם תוך שנה חדשים לא יבוא ערעור, הנוסח הזה יקבל תוקף באופן אוטומטי. אם יבוא ערעור, ידונו רק בנושא הערעור ולא בכל החוק.

י. הררי:

אם הנוסח יבוא לאיסור הכנסת, הררי זה כאילו מחוקק את החוק מחדש. לכן באו סתי הצעות להקל, מאד בר-יהודה ומאד חת. אבל הצעות אלה מקלות כל עוד איס אינו מסתמך בזכות הניחית לו על-פיהן ואינו מעורר את הבעיה לא בוועדת החוקה ולא בכנסת. אז יכול החוק לקתקבל כעבור שנה חדשים, מבלי שאף חבר כנסת אחד יקרא אותו. אבל זוהי גניבת-דעת של עצמנו.

כוונת המחוקק היתה לא לחוקק חוקים חדשים אלא להקל. לכן, במקרה שמתעורר ספק וחוסכים שיט שינוי בנוסח החדש לגבי הנוסח הקודם, צריך להיות ברור כי הנוסח הקודם הוא הקובע. ברוב המקרים לא יהיה שינוי, ותהיה בכך רק הקלה.

ז. ורתפטיג:

אני מציע תיקון בסעיף-קטן (ב): להוסיף: "נוסח זה יתן את החוק על כל תיקוניו כפי שנתסבלו בכנסת, ללא כל שינוי". אז אין צורך להוסיף את סטת החדשים, כי בנוגע לתקופה שלאחר הקמת המדינה, ברור כי אין כוונה מצד משרד המשפטים אלא לקבץ את התיקונים. (י. קליבנוב: הכלים "ללא כל שינוי" - מיותרות). אני מסכים.

ב. חת:

הצעתי שבמקום המשפט המתחיל במלים "ועם פירסומו ברשומות" יבואו המלים: "והוא יבוא במקום החוק המקורי על כל תיקוניו שנה חדשים לאחר פירסומו, אם ובמידה שלא סונה בינתיים על-ידי הכנסת." אני מוכן גם לתקופה של פחות משנה חדשים, אלא שאין בכך טענה כי בינתיים החוקים הקודמים נסארים בחוק.

י. בר-יהודה:

חבר הכנסת חת שינה את הצעתו בנקודה שלגבי דיני היא הסכרעת. בנוסח הקודם נאמר כי החוק יכנס לתוקפו אם בינתיים לא ערערו על כך בכנסת בטענה שיט שינוי. במקרה כזה, הכנסת מחליטה אם לאסר או לא לאסר את השינוי. לפי ההצעה שניסח חבר הכנסת ית הפעם, הוא רק נותן זמן לחברי הכנסת לאינציאטיבה תחיקתית, שיט להם במילג. אני מוכן להתפטר על תקופה של שלושה חדשים, אבל לפי הנוסח הקודם.

ר.ל.

ועדת החוקה, חוק ומשפט  
7.5.52

חוק לתיקון פקודת סדרי השלטון והמשפט  
(תיקון מס' 3).

י. הררי:

לפי הצעת חת, אם לא יהיה כל שינוי ויהיה זה אותו נוסח, הוא יהיה מונח ששה חדשים מבלי שיהיה לו חוקף. לעומת זאת, במקרה שיש שינוי בנוסח, מה תועיל התקנה הזאת?

ב. אזניה:

אינני מקבל את הצעת הררי מפני שאינני רוצה להשאיר אי-בהירות באופן קבוע. הצעת הררי פירושה כי הדבר לא יסתים אף פעם, כי תמיד יוכל מישהו להגיד כי החוק המקורי קובע אחרת, והוא הקובע.

אני מציע למזג את הצעתיהם של חת ובר-יהודה: החוק המקובץ ייכנס לתוקפו שלושה חדשים אחרי פירסומו ברשומות אם ובמידה שלא יבוא עדור. המוסד המחליט על העדור יהיה ועדת החוקה, חוק ומשפט.

ד. בר-רב-האי:

הדרך הזאת אינה נכבית לי, כי היא הופכת את ועדת החוקה לוועדה מפרשת. אין ויכוח על כך שפירוש החוקים נמצא רק בידי בית-המשפט.

ישנן שתי ברירות: או שהעבודה שתיעשה על-ידי משרד המשפטים תעבור לוועדת החוקה, חוק ומשפט, ככל החוקים האחרים, או שיינתן יפוי כוח למשרד המשפטים להוציא חוקים מקובצים לייכנסו לתוקפם, ואם יהיו הצעות שינויים, יש לכך דרך ידועה.

י. בטה:

אני תומך בהצעתו של חבר הכנסת הררי, מפני שכל הצעה אחרת מבטלת את עצם העניין. ההנחה הכללית היא כי משרד המשפטים יעשה את עבודתו כנאמנות.

היו"ר ס. אונג:

נדאה לי כי הצעתו של הררי פותחת פתח לעורכי-דין להשתמש בה לרעה, מעפ"י שהיא הגיונית. לכן נשארות שתי אפשרויות: הצעת בר-רב-האי שהחוקים האלה ייכנסו לתוקפם מייד, או ההצעה פנותבת זמן לעדור.

ב. חת:

אני מציע לקבל את החלק הראשון בהצעת ורטייב: "נוסח זה ייכנס לתוקף ששה חדשים אחרי פירסומו", בלי התוספת "במידה ואם ---". אם יהיו שינויים, אפשר יהיה לעודר את השאלה בכנסת תוך ששה חדשים.

הוחלט: 1. לא לקבל את הצעת י. קליבנוב האומרת שכל

נוסח יובא לאישור הכנסת.  
הסתייגות לי. קליבנוב.

2. לא לקבל את הצעת י. הררי האומרת כי במקרה

שמתעורר ספק יהיה הנוסח העברי הקודם הנוסח הקובע.  
הסתייגות לי. הררי.

3. ולא לקבל את הצעת ד. בר-רב-האי האומרת

להשאיר את נוסח החוק כפי שהוצע.  
הסתייגות לד. בר-רב-האי.

דעלה החוקה, חוק ומשפט 7.5.52  
חוק לתיקון פקודת סדרי השלטון והמשפט  
(תיקון מס' 3).

4. לקבל את הצעת ז. ורהפטיג-נ. חת לכתוב: "נוסח זה ייכנס לתוקפו שנה חדשים אחרי פירסומו".

5. לא לקבל את הצעת בר-יהודה-אזניה המזכרת שהחוק החדש ייכנס לתוקפו שלושה חדשים אחרי פירסומו בדומות אם ובמידה שלא יבוא ערעור. הערעור יידון בוועדת החוקה, חוק ומשפט.  
הסתייגות לי. בר-יהודה.

ג. חת:  
אני מציע לחלק את הסעיף לשלוש פסקאות:  
אחת המאפשרת את הקודיפיקציה לגבי חוקים שנתקבלו לפני קום המדינה; שניה המתייחסת לחוקים שנתקבלו אחרי קום המדינה; שלישית הקובעת כי כל נוסח מקובץ כזה ייכנס לתוקף אחרי שנה חדשים.

ז. בר-יהודה:  
אני מציע שההחלטה שנתקבלה תהיה בוגעת לסעיף (א) בלבד, כלומר, לגבי התקופה שלפני הקמת המדינה. לגבי סעיף (ב) אני מציע להסתפק בנוסח שהוצע על-ידי ורהפטיג, כלומר, להוסיף את המלים: "נוסח זה ייתן את החוק על כל תיקוניו כפי שנתקבלו בכנסת".

ח' ויינברג:  
אם בכלל יש צורך בכך שהחוק לא ייכנס מיד לתוקפו, אין שום טעם לקבוע דוקא שנה חדשים. אם רוצים שהחוק ייכנס לתוקפו לאחר תקופה מסוימת, יש לתת אפשרות לקבוע התאריך מאותה יומת או מוקדם יותר מסנה חדשים, לפי הענין.

לגבי התקופה שלפני הקמת המדינה, אין זה מספיק לכתוב "נוסח מקובץ". צריך לכתוב: "נוסח חדש".

היו"ר מ. אונגאר:  
אעמיד זאת להצבעה;

הוחלט: לגבי התקופה שלפני הקמת המדינה יישארו המלים "נוסח חדש", כפי שהוצע.

ז. בר-יהודה:  
זה בלתי אפשרי. האם שכולים פקידים מסדר המשפטים לחוקק חוקים? התוכחנו בשאלה זאת במסך שתי ישיבות, ועכשיו באים ומטנים זאת.

ג. חת:  
בסעיף זה נאמר "נוסח זה יכיל את כל השינויים הנובעים מהקמת המדינה ורשויותיה". אין חשש שאי-אפשר יהיה להכניס שינויים במקום שכתוב "המלך הבריטי" וכד'. בשום פנים אינני מסכים כי מסדר המשפטים יוציא נוסח חדש. אני מסכים שמסדר המשפטים יוציא את החוקים האנגליים בתרגום עברי נכון ובצורה מקובצת. אמנם בחוק הקודם היה כתוב "נוסח חדש", אבל היתה זאת תקופת רבולוציה, ולא היה זמן לחשוב. אנחנו חיים עכשיו בתקופה רגילה, יש לנו פרלמנט, ואין צורך לתת אפשרות כזאת.

ז. הררי:  
כדי למנוע אי-הבנות אני מציע לנסח את הסעיף כך: "שר המשפטים רשאי להוציא נוסח עברי חדש של...".

רל.

ב. אזניה:

אני מציע: "נוסח מקובץ בתרגום חדש".

ז. ורהפטיג:

אחרי המלים "נוסח זה יכיל את השינויים הגובעים והקמת המדינה ורשויותיה" אפשר להוסיף את המלים: "וכן תרגום עברי מחודש של החוקים שנכתבו מלכתחילה בשפות זרות".

י. הררי:

אני מציע: "תרגום עברי מחודש".

י. קלינגוב:

אני מציע: "תרגום עברי תקין".

י. בר-יהודה:

אני מציע להוסיף אחרי המלים: "הנובעים מתוך הקמת המדינה ורשויותיה" את המלים: "וכן תרגום עברי תקין של חוקים שהיו בתוקף עד קום המדינה".

ה' ויינס:

החוק הקיים קובע כי בנוסח האנגלי, העברי והערבי הם מקור של החוק ולא תרגום. אלא שבמקרה של שינוי, הנוסח האנגלי הוא הקובע. לכן צריך לכתוב "נוסח חדש" ולא "תרגום". אפשר לכתוב "נוסח עברי חדש".

י. קלינגוב:

אני מסכים לכתוב "נוסח עברי תקין" במקום "תרגום עברי תקין".

ה' ויינס:

כל הספיקות נופלים כשמשפטים במלה "נוסח", המכוונת לניסוח אחר של אותו תוכן, ולא לשינוי התוכן.

ב. אזניה:

אני מציע לכתוב: "נוסח עברי מחודש".

י. בר-יהודה:

אין לי אסון בממשלה הזאת, אבל אין זה אוסר שכל מה שאני מציע נובע מאי-אסון זה. אינני מדבר על דבר זה או אחר אלא על דברים שהם יסודות בנין מדינתנו, ולפייהם ניתנת זכות אקסקלוסיבית של תחיקה אך ורק לכנסת - ואני אומר זאת גם אם לא יהיה בכנסת אף חבר מ"מ - ולא למוסד המוציא לפועל. אינני יכול להסכים לשום נוסח אשר באופן עקרוני נותן זכות חקיקה למישהו אחר, גם אם אהיה בטוח במאה אחוזים כי לא ישתמש בזכות חקיקה זאת. אסור לבית להסכים לנוסח כזה. למסדר המשפטי יש רשות לעשות רק את הדבר הטבילי. הזכות לתקן את הנוסח העברי הפגום שפלפני הקמת המדינה היא זכותה של הכנסת ולא של שר המשפטים. אנחנו יודעים איזו חשיבות יכולה להיות לשינוי קטן במלה אחת. אני מבטן להסכים לכתוב "תרגום מחודש", "תרגום תקין", אבל לא "נוסח חדש", כי אני רוצה שמסדר המשפטים יהיה טובל על-ידי בית-המשפט, שיוכל להחליט כי הוכנס שינוי.

ה' שלי:

אם חבר הכנסת בר-יהודה בא בהצעה לסגת את החלטת מועצת המדינה הזמנית שפלפני ארבע שנים ולכתוב מלים אחרות במקום המלים "נוסח חדש", עליו לסקול מדוע הוא עושה זאת. האם הפרקטיקה של פקידו מסדר המשפטים במסך ארבע השנים האלה הוכיחה כי דבר זה דרוש? אני חושב שלא ניתן יסוד כי יכולים לפרש את המלים האלה

רל.

ועדת החוקה, חוק והמספס

7.5.52

חוק לתיקון פקודת ידרי המלטון והמספס  
(תיקון מס' 3).

ה' ילי:

שלא כהלכה. אני חושב שגם מועצת המדינה הזמנית ראתה את החשש הזה, אלא ש"נוסח חדש של חוק" אינו "חוק חדש". בסעת ניסוח יכול להיות ויכוח על ניואנסים. יביאו זאת לבית-המספס העליון והוא יוכל לקבוע כי העבודה היתה אולטרטא וירס וכי הנוסח מסול.

הצעת חבר הכנסת ורהפטיג שעט פירוטו של הנוסח החדש לא יהיה תוקף לשנת נוסח אחר אינה נוגעת למקרה שיוצגו שיס שינוי מהנוסח הקודם. נוסח חדש פירושו באמנות גמורה לנוסח הקודם.

אם יוחלט לשנות את סעיף 16 המוצע, אני מבקש התיבתן למדרר המספטים האפטרורה להחזיר את ההצעה.

אני מציע לכתוב: "נוסח עברי תקין ומקובץ". קלייגנוב:

אני מציע לכתוב: "מחודש ומקובץ". אונגיה:

אולי תקבלו את ההצעה להוסיף: "נוסח זה ימסוד בנאמנות את תוכנו של החוק הקיים ויכיל את השינויים הנובעים מתוך הקטת המדינה ורשויותיה ואת כל התיקונים שנעשו בחוק לאחר מכן." ה' ולינס:

אני מציע לכתוב בתיקון "נוסח מקובץ" ולהוסיף בסעיף: "נוסח זה יכיל את כל השינויים הנובעים מתוך הקטת המדינה ורשויותיה וכן תיקוני לסון". בר-יהודה:

- 1. הוחלט: במקום המלים "נוסח חדש" יבואו המלים "נוסח עברי מחודש ומקובץ".
- 2. הסתייגות לי. בר-יהודה. אחד המלים "בשינויים הנובעים מתוך הקטת המדינה ורשויותיה" יבואו המלים "וכן כל התיקונים שנעשו בחוק לאחר מכן".

אני מציע להוסיף: "נוסח זה יחייב במידה שהוא נאמן". בדר:

הוחלט: לא לקבל את הצעת לי. בדר. הסתייגות לי. בדר.

האם הנוסח האומר כל הנוסח החדש ייכנס לתוקפו מיום מסויים אינו אומר מסילא שנוסח זה הוא היחיד בר-תוקף? בר-יהודה:

כל זמן שלא יהיה לנוסח החדש תוקף, פירוש הדבר שאפשר להביא לבית-המספס ציטטה מנוסח אחר. ה' ולינס:

אני משאיר לעצמי זכות הסתייגות בענין זה. בר-יהודה:

ר.ל.

ועדת החוקה, חוק ומשפט  
7.5.52

2. ועדת המשנה לענין החוקה.

י. בר-יהודה:  
ועדת המשנה לעניני החוקה התכנסה, והיות  
והיו הצעות אחדות שיכנסו כי אין הגיון  
בהצעת פורמאליה ויש להעביר את הדבר למליאת הועדה.

הסתמנו שלוש הצעות. הצעה אחת - הצעתי - האומרת  
כי היות וועדת המשנה לחוקה תהיה ועדה מיוחדת במינה, ועדה אשר אינה צריכה  
להכין את ההסתייגויות לקריאה שניה, אלא צריכה להכין את הנוסח אשר עליו  
יתקיימו הדיכוח בקריאה ראשונה, ושא"כ יחזור הדבר לקריאה שניה בוועדה, יכול  
מספר חברי ועדת המשנה להיות מחצית מספר חברי מליאת הועדה. לפי הצעה זו,  
עבודתה של ועדת המשנה תהיה טכנית, אלא גם שליש מחבריה יבקשו להעביר ענין  
מסוייב לדיון במליאת הועדה. תוספת זאת באה סמוך לצון לפשרה, כי בעצם  
אין זה דרוש, מכיון שהחוק יוחזר למליאת הועדה בקריאה שניה ומכיון  
שוועדה זו תייצג פחות או יותר את יחסי הכוחות במליאת הועדה.

הצעה שניה אומרת כי ועדת החוקה בהרכבה המלא  
תהיה גם ועדת המשנה לחוקה, בישיבות מיוחדות ועם יו"ר מיוחד לתפקיד זה.  
היתה זאת ה עמו של חבר הכנסת חת. למעשה, הצעה זו רק משריינת ישיבה  
נוספת של ועדת החוקה, לענין זה בלבד. חבר הכנסת חת העריך מאוד את התוספת  
הקובעת כי בישיבות אלה יהיה יו"ר מיוחד שיכין את הדברים לישיבות, יקיים  
את הקשר עם משרד המשפטים ויתמסר במיוחד לענין זה.

הצעה שלישית אומרת להקים ועדת משנה בכחצית  
מספר חברי הועדה, אשר תביא כל חוק שהיא תסיים למליאת ועדת החוקה,  
אשר תעביר זאת לקריאה ראשונה למליאת, מסנה זה יוחזר למליאת הועדה.  
זוהי הצעת ורהפטיג.

ג. חת:  
הצעתי שכל הועדה תשב כועדת משנה באה כדי  
למנוע את ההצעה להחזיר את עבודת ועדת המשנה  
למליאת הועדה, כדי שלא יהיה צורך לדון באותו הדבר פעמיים. אם מתקבל  
ההצעה שועדת משנה בהרכב של חצי מספר חברי הועדה תעביר את עבודתה יסר  
לכנסת, אמכיה לכך.

י. בר-יהודה:  
בכנסת הראשונה החלטנו על חלוקת הנושאים. אם  
יציץ מישהו כי הצעה זאת תעבור כהוראה לוועדת  
המשנה, אני באופן אישי מוכן לקבל זאת.

ז. ורהפטיג:  
נדמה לי כי הדרך הארוכה היא הקצרה הפעם.  
בענינים כה חשובים אל תחפשו לכם קפיצות-דרך.  
כולנו מעונינים שיהיה לכנסת תקנון, בכל זאת עובדת על כך ועדת הכנסת  
ועד היום אין לנו תקנון.  
יש להתחשב גם בצד הפורמאלי. הכנסת החליטה  
להקים ועדה אחת לחקק ולחוק ומשפט, ולא קיבלה את ההצעה להקים סמי ועדות.  
אלא שכל ועדה רשאית להעביר חלק מעבודתה לוועדות מסנה. בענין החוקה ניתנו  
לוועדת החוקה הוראות להקים ועדת משנה. אבל זוהי רק ועדת משנה, ועליה  
להחזיר את עבודתה למליאת הועדה.

י. הררי:  
לצד הפורמלי שהזכיר ורהפטיג: יש תקדימים  
שוועדות מסנה קיבלו סמכות להעביר את תוצאות  
עבודתן יסר למליאת הכנסת. לא כל שכן בענין זה, כשהדבר יחזור למליאת  
הועדה בקריאה שניה. ועדת המשנה צריכה לעשות רק את עבודת ההכנה, הנעשית  
לגבי חוקים אחרים על-ידי משרד המשפטים מלבד זאת, ועדת משנה בת 13-15  
חבר היא כמו ועדה רגילה שלנו. מה החשש?

ועדת החוקה, חוק ומשפט  
7.5.52  
ועדת המסנה לעניגי החוקה

רל.

תחלט: לקבל את הצעת ורהפטיג: לבחור בוועדת המסנה לעניגי החוקה, אחד מצטרף להביא את תוצאות עבודתה לפליחת הועדה.

ב. אזניה: אני מציע סועדת המסנה תהיה בת שבעה חברים.

ז. ורהפטיג: אני מציע מספר חברי ועדת המסנה יהיה כחצית מספר חברי הועדה.

תחלט: לקבל את הצעת ב. אזניה סועדת המסנה תהיה בת שבעה חברים.

ב. חת: אני מציע שננסה לבחור את ועדת המסנה על בסיס אישי.

י. בר-יהודה: אני מציע שחברי ועדת המסנה יהיו חברי שבע חסיעות הגדולות בוועדת החוקה: ספא"י, הציונים הכלליים, ספ"ס, הפועל המזרחי, חירות, הפרוגרסיביים, מק"י.

ב. אזניה: אני מציע שהרכב ועדת המסנה יהיה כזה: 2 חברי ספא"י, 1 מהציונים הכלליים, 1 ספ"ס, 1 מהפועל המזרחי, 1 חירות ו-1 מאגודת ישראל.

ב. חת: אני מציע הצעה אישית: י. הררי, י. בר-יהודה ז. ורהפטיג, י. קליבנוב, י. בדר, ב. אזניה וי. שפירא.

י. בדר: אני מציע שמספר חברי הועדה יהיה שמונה, ויצורף גם וילנר.

ב. אזניה: אני מציע שיהיו שמונה חברי הועדה, ולצרף אחד מהפרוגרסיביים.

י. בר-יהודה: אני מציע להצביע על הפרינציפ: אם לפי סיעות, אז יהיו נציגי הסיעות הגדולות. מי שקטן הוא קטן; זאת קבעו הנוחרים.

ב. אזניה: הנוחרים קצו גם מי הרוב בכנסת. הועדה צריכה להיות כזאת שבה הרוב הוא רוב. אם מציעים ועדה בת שמונה חברים שבה יהיו ארבעה לרוב וארבעה לאנפוניציה, הרי זה הוגן, וזהה הפרינציפ.

י. קליבנוב: אני מתנגד בכל חוקף לרצון להוציא את מק"י מהועדה הזאת. אין לכך כל הצדקה. אני, ודאי, אינני חסיד של מק"י. אבל כל זמן שהסיעה הזאת יושבת בכנסת ומונה חמישה חברים, אי-אפשר לשלול ממנה את זכותה היסודית להשתתף בוועדות. אני גם אינני רואה בכך סכנה לשלטון המדינה או לשלטון הרוב בכנסת. אני מציע לצרף חבר מק"י לוועדת המסנה, ואם לטעם כך צריכים להיות תסעה חברי הועדה, יהיו תסעה.

ר.ל.

ועדת החוקה, טוק ר.ל.ל.ל.  
7.5.52  
ועדת המסנה לעניני החוקה.

י. כנסת:

אני מתנגד בכל תוקף להצעת חבר הכנסת קליבנוב .  
מנחנו לא נוציא את סק"י מן הכנסת, מפני שאלה  
אזרחי המדינה שיש להם נציגות בכנסת. אינני יכול ואינני רוצה להוציאם  
מן הכנסת. אבל אין ז"א שאני צריך לסתף אותם בכל עבודת הכנסת, אם זה נוגע  
לשטחי בטחון ואם זה נוגע לחקיקת קונסטיטוציה של המדינה. מדינתנו מבוססת  
בעיקר על הציונות. (י. בר-יהודה: אז גם אגודת ישראל אינה צריכה להיות  
סיוצגת בוועדת המסנה). חלק גדול מן הזמן בעבודת ועדה זו יהיה מוקדש  
לבעיית הציונות, ואינני רוצה לבזבז זמן לויכוח עם וילנר על עניני אלה. זה  
גם אינו מגיע לו, לא מבחינה פורטאלית אלא מבחינה מהותית. אני משאיר  
לו אפשרות דמוקרטית להיאבק על דעתו במליאת הועדה.

ז. ורהפטיג:

אני רציתי שלל המפלגות תהיינה בוועדת המסנה,  
ומתוך כך הצעתי שמספר חבריה יהיה כמחצית מספר  
חברי הועדה. אם מספר חברי הועדת המסנה יהיה פחות מזה, ממילא אין היא  
יכולה להתאיה ליחסי הכוחות בכנסת.

אני מציע את ההרכב האישי הבא: ב. אזניה,  
ד. בר-רב-האי, י. בר-יהודה, ז. ורהפטיג, י. בדר, א. דויטש, י. הררי,  
י. קליבנוב.

ג. חת:

אם זה הרכב אישי, אני מציע לחזור להצעה של  
שבעה חברים, ולקבל את הצעת ורהפטיג פרט לדויטש.  
הוא אינו מוסיף דבר באופן אישי.

הינ"ר ט. אונג:

נצביע שנית.

הנחלט:

1. לא לקבל את ההצעה שועדת המסנה תהיה מורכבת  
משבעה חברים.
2. לא לקבל את הצעת בר-יהודה שועדת המסנה תהיה  
מורכבת מנציגי הסיעות הגדולות ביותר.
3. לקבל את ההצעה שועדת המסנה תהיה מורכבת משמונה  
חברים: ג. אזניה, ד. בר-רב-האי, י. בר-יהודה,  
ז. ורהפטיג, י. בדר, א. דויטש, י. הררי, י. קליבנוב.

י. בר-יהודה:

אם זוהי בחירת אישית, אני צריך להודיע כי  
רק בסבוע הבא אדע אם לפי חלוקת העבודה הפנימית  
בסיעתנו אוכל להסתתף בוועדה זו.

3. חוק לניהול מוסדות ציבוריים.

ז. ורהפטיג:

אני שמח להודיע בשם ועדת המסנה כי החוק לניהול  
מוסדות ציבוריים נתקבל פה אחד, פרט לזכות  
הסתתיגות אחת לחבר הכנסת אזניה, למחוק את סעיף 2(ד), שעדיין לא נתבררה,  
ולתכן שעד אשר יובא החוק לכנסת לא תהיה גם הסתיגות זו. כיון שוועדת  
המסנה קיבלה את החוק על הסינויים שהוכנסו בו פה אחד, אני מציע לוועדה לאשר  
את החוק.

י. בר-יהודה:

אצטרך להכניס כמה הצעות, קודם כל ביחס לשם החוק.

י. הררי:

אני מציע שיו"ר ועדת המסנה יסביר לנו את הסינויים  
שהוכנסו בחוק.

הנחלט: - לחוות את הדיון בטעיף זה לישיבה הבאה.

הישיבה ננעלה בשעה 11.00.